

jeg havde at sige; jeg gjentager, at det virkelig ikke har været af Lyst, jeg har taget Ordet netop i denne Sag, men jeg har anseet mig forpligtet dertil, og jeg har taget Ordet saa tidligt, at Enhver, der troer sig forpligtet og istand til at imødegaa mine Uttringer, kan gjøre det, og har, hvad jeg har sagt, til sin fulde Raadighed. Havde jeg taget Ordet senere, vilde jeg derved maaffke have affsaaret Enkelte, som nu kunne ønske at imødegaa mig, fra at tage Ordet. Men jeg har nu sagt det Væsentlige af, hvad jeg havde at sige, og jeg skal vide at bære Følgerne af min Dyræden, selv om disse skulde blive af en nok saa ubehagelig personlig eller personlig ubehagelig Natur.

G. Winther: Ved dette Punct vilde jeg ogsaa anmode den ærede Cultusminister om at meddele Thinget en Fortegnelse over de Medlemmer, som nyde disse Understøttelser. Det har tidligere været Tilfældet; men det følger af sig selv, at det ikke kan være Thingets Pligt at holde Dødelister over de Medlemmer, som faae Understøttelse deraf. Vi kunne altsaa ikke vide, hvem der for Diebliffet har Understøttelse af denne Fond, og det var dog vistnok meget ønskeligt at vide. Naar man seer dem, der nu ere foreslaaede til Dyrætagelse, forekommer det mig, at man kunde ønske, at det blev noget Almindeligt, at det altid laa klart for Thinget, hvem de Understøttede ere. Det forekommer mig f. Ex., at der er noget Uhyggeligt i at see, at et Par Rigsdagsmænd ogsaa blive understøttede af denne Conto, rigtignok til specielle, deri nævnte Arbeider; men jeg frygter for, at dette kan have en Indflydelse med Hensyn til Fremtiden, som man ikke i dette Diebliff kan overse, men som vistnok ikke kan være ganske heldig. Det er naturligvis aldeles ikke min Mening dermed at ville bedømme, hvorvidt de Arbeider, man i dette Tilfælde har villet understøtte, netop egne sig dertil eller ikke; men den ærede Minister har ladet forstaae, at han agter at udvide disse Poster, som, saavidt jeg kan sammensætte det, paa tre Steder er over nogle og tredive Tusinde Rd. til den Slags Formaal, og det var

derfor godt, om man saa snart som muligt fik den fuldstændigste Indsigt deri. Hvad den deelvisse Afstemning angaaer, hvis Berettigelse for et Diebliff siden blev motiveret, da maa jeg tilstaae, at jeg ikke kan billige den Udtalelse, som i den Anledning fandt Sted. Jeg troer, at Udvalget har truffet det Rigtige i denne Sag, thi her foreligge Samlinger, om hvilke 5 Professorene have bevidnet, at de have stor Værdi, og jeg antager, at Udvalget har henholdt sig til disse Mænds Vidnesbyrd, som ikke kan være givet uden Grund, og at det under den Forudsætning, at holde sig til Tingen istedetfor til Personen, har affsluttet en Handel angaaende disse Gjenstande. Nu er det altsaa blot Spørgsmaalet om den Sum, der er givet, maa ansees for at være for høi eller ikke. Dette kan den ærede Taler, som har villet bringe os til at forkaste denne Post, ikke paastaae noget Bestemt om, og han har heller ikke paastaet, at han havde noget fuldstændigt Kjendskab dertil. Jeg troer derfor virkelig, at, hvad enten det er noget Personligt eller ikke Personligt, der har bevæget ham dertil, saa et det i ethvert Tilfælde en mindre noiagtig Dyrættelse af Sagen saaledes, som den her foreligger for os. Det er et Spørgsmaal, om jeg, hvis jeg kjendte saadanne Samlinger, vilde have foreslaaet, at Landet skulde kjøbe dem; men saaledes, som Sagen nu foreligger, hvor Samlingernes Bessaffenhed er garanteret af bekendte Mænd, som vi maae kunne holde os til i denne Henseende, kan jeg ikke Andet end stemme for, at den foreslaaede Livrente gives til denne Litterat.

Nimestad: Jeg skal, ligesom den foresaaende ærede Taler, slet ikke indlade mig paa den Hensigt, som den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 3de Valgfreds (Varfod) har havt; thi det er jo ganske aabenbart, at den har været den bedste, og den kunde jo heller ikke godt være nogen anden. Jeg skal heller ikke videre indlade mig paa en Forklaring af Ordene og deres Stilling i Sætningen, da det jo for Enhver her i Thinget maa være klart som Dagen, at den Forklaring, som blev givet af Ordene, var den eneste gale; den var aldeles forkeert. Sagen er jo